

ความเห็นส่วนตัว

ของ นายนุรักษ์ มาประณีต ประธานศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๕/๒๕๖๒

เรื่องพิจารณาที่ ๒/๒๕๖๑

วันที่ ๑๑ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๒

ประเด็นวินิจฉัย

พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๖๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๗๕ หรือไม่

ความเห็น

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

มาตรา ๔๐ บุคคลยอมมีเสรีภาพในการประกอบอาชีพ

การจำกัดเสรีภาพตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติ แห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อรักษาความมั่นคงหรือเศรษฐกิจของประเทศไทย การแบ่งขันอย่างเป็นธรรม การป้องกันหรือขัดการกีดกันหรือการผูกขาด การคุ้มครองผู้บริโภค การจัดระเบียบการประกอบอาชีพเพียงเท่าที่จำเป็นหรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่น

การตรากฎหมายเพื่อจัดระเบียบการประกอบอาชีพตามวรรคสอง ต้องไม่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติหรือก้าวถ่างการขัดการศึกษาของสถาบันการศึกษา

มาตรา ๗๕ รัฐเพิ่งจัดระบบเศรษฐกิจให้ประชาชนมีโอกาสได้รับประโยชน์จากความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจไปพร้อมกันอย่างทั่วถึง เป็นธรรม และยั่งยืน สามารถพึ่งพาตนเองได้ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ขัดการผูกขาดทางเศรษฐกิจที่ไม่เป็นธรรม และพัฒนาความสามารถในการแบ่งขันทางเศรษฐกิจของประชาชนและประเทศ

รัฐต้องไม่ประกอบกิจการที่มีลักษณะเป็นการแบ่งขันกับเอกชน เว้นแต่กรณีที่มีความจำเป็น เพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ การรักษาผลประโยชน์ส่วนรวม การจัดให้มีสาธารณูปโภคหรือการขัดทำบริการสาธารณะ

รัฐพึงส่งเสริม สนับสนุน คุ้มครอง และสร้างเสถียรภาพให้แก่ระบบสหกรณ์ประเภทต่าง ๆ และกิจการวิสาหกิจขนาดย่อมและขนาดกลางของประชาชนและชุมชน

ในการพัฒนาประเทศ รัฐพึงคำนึงถึงความสมดุลระหว่างการพัฒนาด้านวัตถุกับการพัฒนาด้านจิตใจและความอยู่เย็นเป็นสุขของประชาชน ประกอบกัน

พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิตร.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๑๖ การผลิตบุหรี่ซิกาแรตเป็นกิจการผูกขาดของรัฐ

พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ วรรคสองและวรรคสาม บัญญัติเงื่อนไขข้อยกเว้นให้รัฐตракฎหมายขึ้นจำกัดเสรีภาพในการประกอบอาชีพบุคคลได้ ในกรณีที่การตракฎหมายนั้นเป็นไปเพื่อรักษาความมั่นคงหรือเศรษฐกิจของประเทศไทย การแบ่งขันอย่างเป็นธรรม การป้องกันหรือขัดการกีดกันหรือการผูกขาด การคุ้มครองผู้บริโภค การจัดระเบียบการประกอบอาชีพเพียงเท่าที่จำเป็น หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่น โดยการตракฎหมายเพื่อจัดระเบียบการประกอบอาชีพดังกล่าว ต้องไม่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติหรือก้าวข้ามการจัดการศึกษาของสถาบันการศึกษา

เมื่อพิจารณาบทบัญญัติให้การประกอบอุตสาหกรรมหรือการผลิตบุหรี่ซิกาแรตเป็นกิจการผูกขาดของรัฐ ประกอบเจตนาرمณของการตракฎหมายว่าด้วยยาสูบฉบับตั้งแต่พระราชบัญญัติยาสูบ พุทธศักราช ๒๕๙๑ ซึ่งเป็นกฎหมายว่าด้วยยาสูบฉบับแรก จนกระทั่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิตร.ศ. ๒๕๖๐ เป็นกฎหมายปัจจุบันที่มีบทบัญญัติว่าด้วยยาสูบไว้แล้ว เห็นว่า กฎหมายว่าด้วยยาสูบตราขึ้น โดยมีความมุ่งหมายควบคุมอุตสาหกรรมบุหรี่ของไทย เนื่องจากบุหรี่ถือเป็นสิ่งเสพติดชนิดหนึ่ง ที่เกิดเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนโดยรวม จำเป็นที่รัฐต้องตракฎหมายขึ้นเพื่อควบคุมกระบวนการผลิตและจำหน่ายยาสูบให้ได้คุณภาพและมาตรฐาน ซึ่งบุหรี่ซิกาแรตถือเป็นบุหรี่ที่มีผู้บริโภคมากที่สุดจำเป็นที่รัฐโดยการยาสูบแห่งประเทศไทย หรือโรงงานยาสูบ (เดิม) ต้องเข้ามาประกอบกิจการเอง ซึ่งถือเป็นการแทรกแซงทางเศรษฐกิจของรัฐประการหนึ่ง อันเป็นภารกิจของรัฐในฐานะผู้ควบคุมเศรษฐกิจที่อาศัยอำนาจสาธารณะหรืออำนาจทางการสั่งการและบังคับให้เกิดผล โดยไม่ต้องมีการยินยอมของเอกชน

แม้พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิตร.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๖ จะจำกัดเสรีภาพในการประกอบอาชีพของบุคคลอยู่บ้าง แต่ก็เป็นไปเพื่อที่จำเป็นเพื่อคุ้มครองสุขภาพของประชาชนอันเป็นประโยชน์สาธารณะตามที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ วรรคสอง บัญญัติกเว้นให้รัฐสามารถ

ตราภูหมายขึ้นจำกัดเสรีภาพดังกล่าว ได้โดยไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่ได้จำกัดเสรีภาพของบุคคล เกินสมควรแก่เหตุ และไม่ได้กระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลแต่อย่างใด

ส่วนรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๕ นั้น เห็นว่า วรรณสองัญญาติให้รัฐต้องไม่ประกอบกิจการที่มีลักษณะเป็นการแข่งขันกับเอกชน เว้นแต่กรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐการรักษาผลประโยชน์ส่วนรวม

พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๖ บัญญัติให้การผลิตบุหรี่ซิกาแรตเป็นกิจการผู้ภาคของรัฐ โดยการยาสูบแห่งประเทศไทยเท่านั้นที่สามารถผลิตและจำหน่ายบุหรี่ซิกาแรต ภายใต้การควบคุมดูแลของรัฐ สามารถปรับนโยบายให้ตอบสนองกับนโยบายของรัฐได้ง่ายกว่ากิจการที่ดำเนินการโดยเอกชน หากปล่อยให้เอกชนผลิตบุหรี่ซิกาแรตโดยเสรีย่อมอาจมีผลให้ปริมาณการผลิตสูงขึ้นและอัตราส่วนผู้สูบบุหรี่ก็จะสูงขึ้นตามยากต่อการควบคุม โดยการบัญญัติให้การผลิตบุหรี่ซิกาแรตเป็นกิจการผู้ภาคของรัฐถือเป็นการแทรกแซงทางเศรษฐกิจของรัฐและการหนี้อันเป็นภารกิจของรัฐในฐานะผู้ควบคุมเศรษฐกิจที่อาศัยอำนาจสาธารณรัฐหรืออำนาจมหาชนสั่งการและบังคับให้เกิดผลโดยไม่ต้องมีการยินยอมของเอกชน มิได้เป็นกรณีที่รัฐไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนได้รับประโยชน์จากการความเริ่มต้นโดยทางเศรษฐกิจในอุตสาหกรรมบุหรี่ซิกาแรต ไม่ถือเป็นการผูกขาดทางเศรษฐกิจที่ไม่เป็นธรรม และไม่ถือเป็นกรณีที่รัฐประกอบกิจการที่มีลักษณะเป็นการแข่งขันกับเอกชน ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๕ เนื่องจากกรณีที่รัฐตราภูหมายให้การผลิตบุหรี่เป็นกิจการผู้ภาคของรัฐ เป็นกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐและรักษาประโยชน์ส่วนรวม ดังนั้น พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๖ จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๕

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีความเห็นว่า พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๖ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๗๕

(นายนรรักษ์ มะระณีต)

ประธานศาลรัฐธรรมนูญ